

andre Opgaver, hvor de skulle bruge Penge, saa de have haft ondt ved at faa Penge tilovers til at afholde Dyrskuer for, og nægtes kan det ikke, at disse Dyrskuer kunne have stor Betydning, hvor der kommer et stort Antal Dyr til Stede; ogsaa deraf kunne Landmændene lære mere end af de mindre Skuer, og der faar man snarere et fyldigere Billede af, hvorledes Udviklingen er gaaet i saa Henseende.

Med Hensyn til Bevillingen til Stats-tyreskuer blev det omtalt af foregaaende ærede Talere, at Kommissionen har foreslaaet 100,000 Kr., hvorimod den ærede Minister ikke har ment at kunne gaa højere op end til 75,000 Kr. Dertil vil jeg sige, at i Øjeblikket anser jeg 75,000 Kr. for at være tilstrækkeligt. Skulde det vise sig, at den kommende Tid krævede mere i saa Henseende, antager jeg ikke, at der vil være noget til Hinder for, at Lovgivningsmagten, hvis de Krav, som fremsættes, virkelig fremsættes med Rette, da vil være villig til at yde et yderligere Tilskud, som man jo allerede har gjort forhen. Selvfølgelig vil jeg ikke dermed sige, at der ikke tidt og ofte eller i alt Fald ikke sjældent har været fremstillet paa Dyrskuerne Dyr, som meget vel kunde fortjene Præmie, men som maatte nøjes med „præmieværdig“; men et Beløb omkring 75,000 Kr. finder jeg ganske tilfredsstillende.

Ja, med Hensyn til Hesteavlforeningerne er der jo bygget paa det gamle, og der er ikke sket nogen stor Forandring deri; der er kun sket den Forandring, at Tilskuddene, som ydes, ydes med større Beløb og i en kortere Tid end forhen, og for saa vidt kan jeg kun udtale min Tilfredshed dermed. Jeg tror, at det er den rigtige Vej, man der er gaaet, saaledes ogsaa den Bestemmelse, at en Hingst, som flyttes fra en Forening til en anden, ikke atter kan begynde forfra at faa Tilskud, hvis den bliver overflyttet til en anden Forening, men kun faar det Tilskud, der en Gang er tillagt den.

Med Hensyn til Kvægavlsforeningerne, som der jo er talt om fra den foregaaende Talers Side, kan der selvfølgelig være delte Meninger om, hvorvidt Tilskuddet til Tyrene skal være 150 Kr., som af Kommissionen foreslaaet, eller 120 Kr., som af Ministeren foreslaaet, men nægtes kan det dog ikke, at 120 Kr. aarlig ikke er saa lille et Beløb, og jeg kan godt forstaa, at man vil begrænse sig noget i saa Henseende, idet jo Foreningernes Antal udvider sig stærkt, og Individierne ikke altid ere saa gode, som

de burde være. Derfor anser jeg det ogsaa for et Gode, at man kan klassificere disse Dyr, saaledes at de bedste kunne faa et større Beløb end de mindre gode. Om 120 eller 150 Kr. er det rette, kan der jo, som sagt, altid tales og tvistes om; det er jo en Skønssag, om man vil gaa til det ene eller det andet Beløb. Jeg vil ikke sige, at finansielle Betænkeligheder absolut bør være det afgørende, men derimod den Omstændighed, om berettigede Krav ere til Stede eller ej. I øvrigt mener jeg, at den bedste Form for Tilskud til Kvægavlsforeninger er, at man støtter Tyreholdsforeninger. De andre Kvægavlsforeninger hvile efter min Mening paa et noget kunstigt Grundlag. Der er jo tre Veje, man vil gaa for at ophjælpe Kvægavlen, og jeg gentager, at den første Maade, den, at man støtter Tyreholdsforeninger, er absolut den bedste og absolut den, som man skal søge at udvikle og nære størst Interesse for. Derfor kunde jeg meget vel gaa med til 150 Kr. som Tilskud til en Foreningstyre, naar man saa kunde blive enig om, jeg vil ikke sige helt at afskaffe Beløbet til de andre to Slags Foreninger, men dog indskrænke dem. Det er jo paa en Maade det samme, man vil opnaa igennem de andre Foreninger; man siger nok, at man vil udvikle Besætningerne, saaledes at der kan fremkomme gode Avlsdyr, og man vil føre Kontrol med dem, udpege dem og paa forskellig Maade støtte dem, men om det er paa den Maade, man gør det bedst, er for mig et stort Tvilsspørgsmaal. Jeg tror, at disse gode Besætninger i sig selv have Betingelser nok til at blive anerkendte og komme frem, hvis de fortjene det, men at støtte Tyreholdsforeningerne, saaledes at de enkelte Tyre, de enkelte Individier kunne blive støttede, og at der kan blive saa stor Interesse for den Sag som muligt, tror jeg er det, man særlig skal tage Sigte paa. Dertil komme jo ogsaa de enkelte private Tyre.

Hvad Kvægopdrætterforeningerne angaar, forlanges der jo, at mindst 5 Opdrættene skulle slutte sig sammen, og at de mindst skulle have 40 første Klasses Køer og 1 første Klasses Tyr, og at mindst $\frac{1}{3}$ af hver enkelts Besætning skal være første Klasses Køer. Ja, dette staar for mig som noget kunstigt, og jeg tror, at det vil blive meget vanskeligt at praktisere. Maaske kan det gøres paa ganske enkelte Steder, men i Almindelighed vil der ganske sikkert ikke kunne findes Besætninger, hvor de her omtalte Betingelser kunne skaffes til Veje, saaledes at der kan